

1.

TITLU ȘI PROLOG

¹ Cântarea Cântărilor, care este a lui Solomon.

Dorința iubirii

² Să mă sărute cu sărutările gurii lui!

Căci dezmierdările tale sunt mai bune decât vinul,

³ miresmele tale sunt plăcute pentru miros,

mireasmă revărsată, numele tău:

de aceea te iubesc tinerele.

⁴ Trage-mă după tine și să fugim!

Să mă ducă regele în camerele sale!

Ne vom bucura și ne vom veseli cu tine,

ne vom aminti de dezmierdările tale mai mult decât de vin!

Pe bună dreptate ele te iubesc!

PRIMUL POEM

Autoprezentare

⁵ Sunt neagră și frumoasă, fiice ale Ierusalimului,
precum corturile din Chedar și precum perdelele lui Solomon.

⁶ Nu vă uitați că sunt neagră, căci m-a bronzat soarele!

Fiii mamei mele s-au mâniat pe mine,

m-au pus să păzesc viile,

dar via mea nu am păzit-o.

⁷ Fă-mi cunoscut, tu, cel pe care sufletul meu îl iubește,

unde paști [turma] și unde o faci să se odihnească!

De ce să rătăcesc pe lângă turmele tovarășilor tăi?

Corul

⁸ Dacă nu știi, o tu, cea mai frumoasă dintre femei,

ieși pe urmele turmei și paște-ți iezii lângă locuințele păstorilor!

Viziune de iubire

⁹ Cu iapa de la carele Faraonului te asemăn, prietenă a mea!

¹⁰ Cât sunt de frumoși obrajii tăi între lănțișoare
și gâtul tău, între șiraguri de perle!

¹¹ Lănțișoare de aur vom face pentru tine,
cu bobite de argint.

Întâlnire

¹² Cât timp regele este la masă,
nardul meu își răspândește mirosul.

¹³ Iubitul meu este ca un săculeț de mir,
între sânii mei se odihnește.

¹⁴ Iubitul meu este pentru mine
ca un ciorchine de hena din viile din En-Ghedi.

¹⁵ Iată-te, ești frumoasă, prietenă a mea;
iată-te, ești frumoasă, cu ochii de porumbiță!

¹⁶ Iată-te, ești frumos, iubitul meu, ba chiar încântător,
iar patul nostru este verdeața!

¹⁷ Cedrii sunt grinzile casei noastre
și chiparoșii, tavanul nostru.

2.

Elogiu reciproc

¹ Eu sunt un trandafir din Șaron, un crin din văi,

² ca un crin între spini,
așa este prietena mea între fete.

³ Ca un măr printre copacii pădurii,
așa este iubitul meu între băieți.

Intimitatea

⁴ El mă face să intru în casa vinului
și steagul lui deasupra mea este iubirea.

⁵ Întăriți-mă cu turte de stafide,
așterneți-mi patul printre meri,
căci eu sunt bolnavă de iubire!

⁶ Stânga lui este sub capul meu
și dreapta lui mă îmbrățișează.

⁷ Vă conjur, fiice ale Ierusalimului,
pe gazelele și pe cerboaicele câmpului:
n-o deșteptați, nu treziți iubirea până când îi place ei.

AL DOILEA POEM

Întâlnire de primăvară

⁸ Glasul iubitului meu:
iată, vine săltând pe munți și sărind pe coline!

⁹ Iubitul meu se aseamănă cu o gazelă sau cu puiul de cerb.
Iată, el stă în spatele zidului,
se uită pe fereastră și privește printre zăbrele!

¹⁰ Iubitul meu ia cuvântul și-mi zice:
„Ridică-te, prietena mea,
frumoasa mea, vino!

¹¹ Căci iată, iarna a trecut,
ploaia a încetat, s-a dus.

¹² Flori se văd pe pământ,
timpul cântării s-a apropiat
și glasul turturelei se aude în ținuturile noastre.

¹³ Smochinul și-a îndulcit primele roade,
iar vița-de-vie în floare răspândește miros.
Ridică-te, prietena mea,
frumoasa mea, vino!

¹⁴ Porumbița mea din crăpăturile stâncii,
fă-mă să văd înfățișarea ta din ascunzișurile potecilor,
fă-mă să aud glasul tău!
Căci glasul tău este dulce și înfățișarea ta, plăcută.

Intensitatea iubirii

¹⁵ Prindeți pentru noi vulpile, vulpile cele mici,
care distrug viile, căci viile noastre sunt în floare!

¹⁶ Iubitul meu este al meu, iar eu sunt a lui;
el paște [turma sa] printre crini.

¹⁷ Până să sufle [vântul] zilei și să se ducă umbrele,
întoarce-te, iubitul meu,
tu, care te asemeni cu o gazelă sau cu un pui de cerb,
care sunt pe munții din Beter.

Pierderea și regăsirea

¹ În pat, în [timpul] nopților,

l-am căutat pe cel pe care-l iubește sufletul meu:

l-am căutat, dar nu l-am găsit.

² M-am ridicat și am înconjurat cetatea,

pe străzi și în piețe l-am căutat pe cel pe care-l iubește sufletul meu:

l-am căutat, dar nu l-am găsit.

³ M-au găsit străjerii care înconjoară cetatea:

„L-ați văzut pe cel pe care-l iubește sufletul meu?”.

⁴ Abia trecusem de ei și l-am găsit pe cel pe care-l iubește sufletul meu;

l-am apucat și nu l-am lăsat

până când l-am făcut să intre în casa mamei mele,

în camera celei care m-a zămislit.

⁵ Vă conjur, fiice ale Ierusalimului,

pe gazelele și pe cerboaicele câmpului:

n-o deșteptați, nu treziți iubirea până când îi place ei.

AL TREILEA POEM

Cântec de nuntă

⁶ Cine este aceasta care urcă din pustiu, ca niște coloane de fum,
parfumată cu mir și tămâie și cu toate pomezile negustorilor?

⁷ Iată, lectica lui Solomon:

șaizeci de viteji sunt în jurul ei,

dintre cei mai viteji din Israel.

⁸ Toți apucă sabia și sunt învățați pentru luptă;

fiecare are sabia lui la coapsă

ca să nu se teamă [în timpul] nopților.

⁹ Regele Solomon și-a făcut un baldachin de lemn din Liban.

¹⁰ Coloanele le-a făcut din argint, suportul, din aur;

scaunul său, din purpură,

iar interiorul, ornat cu iubirea fiicelor Ierusalimului.

¹¹ Ieșiți și priviți, fiice ale Sionului, la regele Solomon!

El are coroana cu care l-a încoronat mama lui

în ziua căsătoriei lui și în ziua bucuriei inimii sale.

Frumusețea iubitei

- ¹ Iată-te, ești frumoasă, prietenă a mea! Iată-te, ești frumoasă!
Ochii tăi de după văl sunt ca porumbeii,
părul tău este ca o turmă de capre care coboară de pe munții din Galaad.
- ² Dinții tăi sunt ca o turmă [de oi] tunse care se ridică de la spălat;
toate au gemeni și stearpă nu este între ele.
- ³ Buzele tale sunt ca un fir de purpură, iar vorba ta este plăcută;
ca o bucată de rodie sunt obrajii tău de după văl.
- ⁴ Gâtul tău este ca turnul lui David, construit pe trofee:
o mie de scuturi atârână de el, toate paveze ale celor viteji.
- ⁵ Amândoi sânii tăi sunt ca doi pui gemeni de gazelă,
care pasc între crini.
- ⁶ Până să sufle [vântul] zilei și să se ducă umbrele
voi veni la muntele mirului și la colina tămâii.

Calitățile miresei

- ⁷ Toată frumoasă ești prietena mea
și prihană nu este în tine!
- ⁸ Vino cu mine din Liban, mireaso,
[vino] cu mine din Liban!
Privește de pe Vârful Amana, de pe vârful Senir și de pe Hermon,
din vizuinile leilor și de pe munții cu leopardzi!
- ⁹ Mi-ai răpit inima, soră a mea, mireaso,
mi-ai răpit inima cu o singură privire,
cu o singură verigă din lănțișorul de la gâtul tău!
- ¹⁰ Cât de plăcute sunt dezmierdările tale, sora mea, mireaso!
Cu cât sunt dezmierdările tale mai bune decât vinul,
decât mirosul miresemelor tale, al tuturor balsamurilor!
- ¹¹ Nectar picură pe buzele tale,
miere și lapte sunt sub limba ta.
Mirosul mantiei tale este ca mirosul de tămâie.

Metaforă a iubitei

- ¹² Grădină închisă ești soră a mea, mireaso,
grădină închisă și izvor sigilat!
- ¹³ Mlădițele tale sunt ca un paradis de rodii
cu fructe alese, henă și nard.
- ¹⁴ nard și șofran, trestie mirositoare și scorțișoară,
cu toți copacii de tămâie, mir și aloe,

cu toate balsamurile cele mai alese.

¹⁵ Izvor din grădini, fântână de ape vii care curg din Liban!

¹⁶ Trezește-te, vânt din nord!

Vino, vânt din sud!

Suflați peste grădina mea și să curgă balsamurile sale.

Să vină iubitul meu în grădina lui

și să mănânce roadele sale alese!

5.

¹ Am intrat în grădina mea, soră a mea, mireaso,

am cules mirul meu cu balsam,

am mâncat fagurele meu cu miere,

am băut vinul meu cu lapte.

Mâncăți, prieteni, beți și îmbățați-vă de iubire!

AL PATRULEA POEM

² Eu am adormit, dar inima-mi era trează.

Glasul iubitului meu, care bate:

„Deschide-mi, soră a mea, prietena mea,

porumbița mea, desăvârșita mea,

căci capul meu este plin de rouă,

cârlionții mei, de picurii nopții”.

³ „Mi-am dezbrăcat tunică, cum s-o mai îmbrac?

Mi-am spălat picioarele, cum să le mai murdăresc?

⁴ Dar iubitul și-a întins mâna prin încuietore

și măruntaiele mele s-au mișcat datorită lui.

⁵ Eu m-am ridicat să-i deschid iubitului meu,

și mâna mea picura mir,

degetele mele făceau să treacă mir pe mânerul zăvorului.

⁶ Eu i-am deschis iubitului meu, dar iubitul meu se întorsese, plecase.

Mi-a ieșit sufletul după cuvântul lui:

I-am căutat, dar nu l-am găsit,

I-am strigat, dar nu mi-a răspuns.

⁷ M-au găsit străjerii care înconjură cetatea,

m-au lovit, m-au rănit

și au luat vâlul de pe mine străjerii zidurilor.

⁸ Vă conjur, fiice ale Ierusalimului,

dacă îl veți găsi pe iubitul meu, ce-i veți face cunoscut:

că eu sunt bolnavă de iubire?”.

⁹ „Ce are [deosebit] iubitul tău față de [orice alt] iubit,

tu, cea frumoasă între femei?

Ce are [deosebit] iubitul tău față de [orice alt] iubit
că ne conjuri astfel?”.

Farmecul iubitului pierdut

¹⁰ Iubitul meu este alb și îmbujorat,
deosebit între zeci de mii.

¹¹ Capul lui este ca aurul pur,
cârlionții săi atârnă negri ca [pana de] corb.

¹² Ochii lui sunt ca niște porumbei pe marginea apelor,
scâldați în lapte și așezați în orbite.

¹³ Obrajii lui sunt ca niște straturi de balsam,
alei de plante aromatice.

Buzele sale sunt ca niște crini care picură și răspândesc mir.

¹⁴ Măinile lui sunt ca niște cilindri de aur, umplute cu crisoliți;
bustul său este ca o placă de fildeș, acoperit cu safir.

¹⁵ Picioarele lui sunt ca niște coloane de alabastru,
stabilite pe postamente de aur pur,
înfățișarea lui este ca Libanul, ales între cedri.

¹⁶ Cerul gurii sale este dulceă
și tot ce este el e o plăcere.
Acesta este iubitul meu, acesta este prietenul meu,
fiice ale Ierusalimului”.

6.

Descoperirea

¹ Unde a plecat iubitul tău, tu, cea frumoasă între femei?
Unde s-a îndreptat iubitul tău, ca să-l căutăm cu tine?

² Iubitul meu a coborât în grădina sa, la stratul cu balsam,
ca să pască [turma] în grădină și să culeagă crini.

³ Eu sunt a iubitului meu și iubitul meu este al meu:
el își paște [turma] între crini”.

AL CINCILEA POEM

Frumusețea iubitei

⁴ Frumoasă ești tu, prietena mea, ca Tirța,
plăcută ca Ierusalimul,

dar cumplită, ca [trupele] cu steaguri [în vânt].

⁵ Întoarce-ți ochii dinaintea mea, căci ei mă tulbură!

Părul tău este ca o turmă de capre, care coboară din Galaad.

⁶ Dinții tăi sunt ca o turmă de oi care se ridică de la spălat;
toate au gemeni și stearpă nu este între ele.

⁷ Ca o bucată de rodie sunt obrajii tăi de după văl.

⁸ Sunt șaiszeci de regine, optzeci de concubine,
iar tinerele sunt fără număr,

⁹ dar numai una este ea, porumbița mea, perfecta mea;
una este ea la mama ei, desăvârșita celei care a născut-o.
Fetele o văd și o numesc fericită,
reginele și concubinele o laudă.

Întâlnire de dragoste

¹⁰ Cine este aceasta care se arată ca zorile,
frumoasă ca luna, strălucitoare ca soarele,
dar cumplită, ca [trupele] cu steaguri [în vânt]?

¹¹ Am coborât în grădina cu nuci
ca să văd verdeața de pe vale,
să văd lăstarii viei și dacă au înflorit rodii.

¹² Nu știu, dar sufletul meu m-a pus pe carele lui Aminadib.

7.

Frumusețea miresei

¹ „Întoarce-te, întoarce-te, Șulamit!

Întoarce-te, întoarce-te, vrem să te vedem!”.

„Ce să vedeți la Șulamit în timpul dansului din Mahanaim?”

² Cât de frumoase sunt picioarele tale în sandale, fiică de nobil!

Formele coapselor tale sunt ca podoabele,
lucrare de mâini de artist.

³ Buricul tău este ca o cupă rotunjită din care nu lipsește [vinul] amestecat, pânțelele tău, ca un snop de grâu înconjurat de crini.

⁴ Amândoi sânii tăi sunt ca doi pui gemeni de gazelă.

⁵ Gâtul tău este ca un turn de fildeș,
ochii tăi, precum cisternele din Heșbon, de lângă poarta Bat-Rabim;
nasul tău este ca turnul din Liban, care dă spre Damasc.

⁶ Capul tău este deasupra ta precum Carmelul,
pletele capului tău sunt ca purpura:
un rege este înlănțuit de buclele [tale].

⁷ Cât ești de frumoasă și cât de plăcută,
iubire, în desfătări!

⁸ Această statură a ta se aseamnă cu palmierul,
și sânii tăi, cu ciorchinii.

⁹ Mi-am zis: „Mă voi urca în palmier și voi lua din ramurile sale”.
Atunci sânii tăi vor fi precum ciorchinii de viță-de-vie
și mirosul nărilor tale, ca merii.

¹⁰ Cerul gurii tale este ca vinul cel bun
care curge drept pentru iubitul meu,
care se prelinge pe buzele celor care dorm.

Cântec de dragoste

¹¹ Eu sunt a iubitului meu,
și atracția lui este după mine.

¹² Haide, iubituie, să ieșim prin câmpie
și să poposim în sate!

¹³ Ne vom trezi de dimineață și vom vedea viile
dacă a înmugurit vița-de-vie, dacă s-a deschis floarea
și dacă au înflorit rodii.
Acolo îți voi da dezmiertările mele.

¹⁴ Mandragorele își răspândesc mirosul
și deasupra intrărilor noastre sunt fructe proaspete și uscate:
le-am păstrat pentru tine, iubitul meu”.

8.

Întoarcerea acasă

¹ De mi te-ar fi dat cineva ca un frate, care a supt la sânul mamei mele!
Te-aș găsi afară, te-aș săruta și nimeni nu m-ar disprețui!

² Te-aș conduce și te-aș face să intri în casa mamei mele;
ea m-ar învăța să te fac să bei vin parfumat și suc de rodii.

³ Stânga lui este sub capul meu
și dreapta lui mă îmbrățișează.

⁴ Vă conjur, fiice ale Ierusalimului:
de ce deșteptați, de ce treziți iubirea înainte să-i placă ei?

EPILOG

Iubirea adevărată

⁵ Cine este aceasta care urcă din pustiu, sprijinită de iubitul ei?

Te-am făcut să te trezești sub măr,
acolo te-a conceput mama ta,
acolo te-a conceput și te-a născut.

⁶ Pune-mă ca o pecete pe inima ta, ca o pecete pe brațul tău!

Căci tare ca moartea este iubirea,
și gelozia, teribilă ca locuința morților.
Văpaia ei este ca văpaia focului și ca flăcările Domnului.

⁷ Apele mari nu pot să stingă iubirea și râurile, s-o spele.
Dacă un om și-ar da toată averea casei sale pentru iubire,
ar fi disprețuit.

Apendice

⁸ Aveam o soră mică, ce nu avea încă sâni.

Ce să facem cu sora noastră în ziua în care se va vorbi de ea?

⁹ Dacă ea este un zid, vom construi peste ea un turnuleț de argint;
dacă este o ușă, o vom închide cu o scândură de cedru.

¹⁰ Eu sunt un zid, și sâni mei sunt niște turnuri,
iar acum sunt în ochii lui ca una care a găsit pacea.

¹¹ Solomon avea o vie la Baal-Hamon.

A dat via unor paznici ca atunci când ea va rodi,
să aducă fiecare o mie de arginți.

¹² Via mea, care este a mea, este înaintea mea.

Cei o mie [de arginți] să fie ai tăi, Solomon,
și două sute pentru cei care păzesc rodul ei!

¹³ Tu, cea care locuiești în grădini,
tovarășii ascultă glasul tău:
fă-mă să-l aud!

¹⁴ Aleargă, iubite al meu!

Fii asemenea unei căprioare sau unui pui de cerb
pe munții balsamurilor!